

به نام حق

قطعنامه همایش نهاد های جامعه مدنی و روشنفکران ولایت بلخ

مردم افغانستان در طی تقریباً سه دهه پسین به اشکال مختلف مورد تعدی و ظلم قرار گرفتند، و هنوز که هنوز است این روند ادامه دارد، و از سوی دیگر بی توجهی دولت به رعایت عدالت و عدم رسیدگی به خواست های برحق و مشروع مردم سبب دوری مردم از دولت شده و همواره مردم، دولت را من حیث دستگاه جدا از خود احساس نموده اند که چنین امر سبب ایجاد فضای بی اعتمادی و بی باوری در کشور ما شده است.

طوری که دیده میشود هر نظامی با هر ایدئولوژی و برنامه یی که شکل گرفته؛ تلاش ورزیده تا منافع گروه خاصی را بر منافع عام ترجیح دهد که از این ناحیه مردم به اشکال مختلف از تصامیم آنها متضرر شده اند و در طی تقریباً دوازده دهه حتماً مجال و زمینه عدالت خواهی را نیافته اند تا از نهاد های ملی و بین المللی تقاضای رسیدگی به مظالم گذشته را نمایند چون حوادث پی هم تکرار میشد و نظام های غیر مردمی شکل میگرفتند و هیچ حکومت در جهت تامین عدالت در جامعه نبوده و برخورد غیر واقع بینانه و فرهنگ معافیت به خاطر مصلحت اندیشی ها و سیاست بازی ها ادامه پیدا نموده است و تا امروز ادامه دارد.

در این اواخر پارلمان افغانستان در یک (کودتای تقنینی) منشوری را تحت عنوان (منشور مصالحه و آشتی ملی) به تصویب رسانیده است که این عملکرد پارلمان مخالف قوانین ملی و بین المللی بوده و از طرف ما شرکت کننده گان همایش نهاد های جامعه

